

ՀԱՆԴԵՍ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԽԱՂԿԱՔԱՂ ՅՈՏՈՐՈԶԳԻ ՔԵՐԴՈՎՈՑ

ՅԱՒԳՈՍՏՈՍ ԿԵՍԱՐ

Ո՞ր արդեզք, Աւգոստէ, զինչ Հարց խընամ կամ Կուկրիտեանց,
Շըքեղաշուք մեծ պարգևաք յաւէտ ընդ դարս առյապայ՝
Պարձանագիրս յաւերժայուշ

Եւ պերճ անուամբք ըլլաւուվթիւնսդ հըռչակեսցէ:
Ո՞վ վեհափառդ իշխանաց՝ յոր ինչ ուրեք ծագէ տրն
ի մարզը բնակաւէտս, զյոր վինդելիկը սուն մի յառաջ,
Զիրկք յօրինացն հռովմէական,
Զարիսականդ ուսան ըզգոոր քո զօրութիւն:
Զի քո զօրագոր ամենին Դրուսոս ոչ մի ևելի՛ ի նուազս,
Գենաւնացւոց զագդ անհամբոյը և զբրեննացիս երագոտունս՝
Վանդեաց և արկ թաւալագըր,

Եւ զկառուցեալ ամրոցս յԱլպիս սարսափելի:
Այն ինչ ահա սաստկագուպար վըճարեաց մեծն ՚ի ներոնս
Պատերազմ ահեղամարտ, և զահաւոր Ծետացիս

Այն համանալին յարիսական խազմից ռազմունս
Ո՞հ, յորպիսի և քանիօն տառապեցոց ՚ի նսխնիրս՝
Ըզհողիսն անձկակարօտս յօրհաս մահուն ազատաշուք.
Մինչ օրինակ իմ հարաւոյ
Կոծիցէ հողմ զանսաստ ալիսըն կոհակաց,
Եւ փեռեկեալ ցելուցուն ամնքը ՚ի բոյլ պարու բազմաստեղաց.
Մոյն ՚ի հարուլ անվեհեր զոսոիս ամբոխ գումարտակաց,
Եւ ՚ի վարել ՚ի հուր ՚ի բոյ՝

Ծղփունչելովին զերիվար ՚ի խըրիւնջիւն:
Զոր օրինակ զըլի թաւալ և ցըլագէմն Աւփիդոս՝
Որ զԱպուլեանըն Դաւնեայ ողողանէ զպետութիւն,
Մինչ զայրացեալ ջըրդի երկնէ
Ռւոճաւէտ անդոց հեղեղ ուղիսինասաստ.
Այսգունակ և կլաւդիոս տապալէ զոռ յարձակմամբ՝
Բզխուժագուժ պատենազէն ըզլոկ Հոլլացն ամբոխութիւն,
Հընձեալ զյետինսն և զառաջինս՝
Եերկիր սըփուէ յաղթող՝ այլ իւր ոչ մի նախսճիրք:
Սակայն գու զըսպայից սահս և ըզխորհուրդ և զըո հըմայս
Մատուցեր. քանզի քեզ Ազեքսանդրիս աղերսարկու
Ցոր ինչ ուրեմն երաց աւուր
Էզնաւակայսն և զապարանսըն սին թափուր,

Յետ երից հընգեակ ամաց բախտըն պայծառ գեղանըսից, Յաջող գելըս գուպարին ճակատամարտ յարդարեաց,

Եւ հուսկ ՚ի զլուխ արշաւանին՝

Ըղդըրուատիս և զանձկալիին ընձեռեաց փառս:

Ծնդ քեզ կանգարդիացին՝ յառաջն աննուան ըսքանչանայ, Մարն և Հընդիին և թափառու խալտիքն յապուշ կան հարեալք,

Ո՞ն, վաշ դու ինձ, իտալիայ

Եւ գըշխոյին Հռովմայ պաշտպանըդ մեծազօր:

Քեզ Նիլոս՝ որ զիւր ծածկէ զաղբերակունսըն՝ լրսէ,

Քեզ իստրոս հըպատակէ, արշաւասոյրն և Տիգրիս:

Եւ նհանգալիին Աշխարհածով՝

Որ մըումըռայ ՚ի Բրիտանեայս ՚ի հեռաւորս:

Ըգբեզ պաշտէ Գալլիաստան ում ահ և հոյն չկը ՚ի մահուց,

Եւ խիստն աշխարհ Իբերիայ, Քեզ մեծարեն Սիգամբրիացիք՝

Զինուցն ՚ի բաց եղեալ վառուածս,

Որք ՚ի խոշոշ ՚ի կոտորածըս հեշտանան:

ՈՐՈՇԻՈՍ

ԴՐՈՒԱՏ ՇԻՆԱԿԱԱՆ ԿԵՆԱՅ

Վաշ երջանիկ որ ՚ի զբաղմանցըն մեկուսի՝

Իբր ըղնախկին մահացուաց ազգ,

Ըղհայրենին արօրէ անդս եղամքք իւրովիք,

Ի տոկոսեաց զերծեալ բնաւից.

Եւ ոչ զօրէն մարտկի յահեղն յառնէ շիփոր,

Ոչ յամեհի շրբանու ծովէ.

Նա յատենէն և ՚ի շրբել ապարանից

Խոսսափէ ճոփի քաղաքացեաց:

Արդ կամ զուկէ զբարձրագիտակ կաղամախիս

Ծնդ ուսս որիսոցն ընդ աճեցուն,

Եւ զերանդեաւ զումպէտ կըտուեալ ըզսին ուղէշն՝

Ըղայեկանսըն պատուաստէ.

Եւ կամ զիսէ անդ ՚ի ծործորս ՚ի հեռաստան՝

Ըղթափառոտ օդեաց ճահուկս,

Կամ ՚ի կահոյրս ՚ի Ջինջ պահէ զմբզեալ մելերս,

Կամ զիսօթ տըկար կըտրէ զիսաշինս:

Եւ մինչ աշունն յարտորէից վերամբառնայ

Զիփափուկ մըրգգ պըճնեալ զիւր զլուխ,

Քանի հըրճուանք ում կըծուէ զուանձսըն պատուաստեալս,

Եւ ըզիսաղող ծիրանափայլ,

Քեզ, Պրիապէ, զոր ձօնեսցէ, և ով քեզ հայր

Շահարսւնի՝ սահմանաց դէտ:

Քաղցր է ՚ի կողմն ընդ հինաւուրց լինել սղոցեաւ,

Մերթ ՚ի վերայ կարծըր սիզոյ,

Ուր ՚ի գըլել ուղիսից ՚ի բարձըր զարափանց՝

Հաւք ՚ի պուրակըս ճըռուողեն,

Եւ լսովսոջեն աղբերք 'ի ջուրց կարկաջտատհ'՝
ի նիրհ քաղցրիկ ձըգեալ յորդոր։
Այլ մինչ ձըմեռն որոտընդոստն Արամազդաց
թուզէ զանձրերն ջաղը և զձիւն,
կամ յամենուստ պառակինք վարէ յոդումիք
Զամեհի կինճս յընդդէմ զահուզ,
կամ 'ի յորդրկ պարզէ զանօսը ցանցս 'ի ձողս՝
ի խարդաւանս կուղիս տորդըկաց,
Եւ զնապատստիլըն վատասիրոտ կալու վարսիւ
Եւ զիսորդ պանդուխտ՝ յորս հեշտալի,
Ում բնաւ ընդ այս ոչ մոռացօնք լիցին աղէ
Հոգքըն տաղտուկք որ 'ի սիրոյ։

Թարգմ. Հ. Ցովչ. Թորոսեան

ՈՐԱՏԻՌՈՒ

ՄԱՀ ՅՈՎՀԵԱՆՆ ԱՅ ՏԱՐՔ

Ում 'ի դէպ պահիցին մոհակորուստ այդ հանդերձանք .
Զահիցդ յայր պէտըս լուցանել .
Գանչէ սարսուէ պլզինձըն սուրբ . . .
Ուստ ուստիք դյժդ ազիողորմ, յով ճեպլնիթացք զօրականիդ,
Թանձր ամբոխիւ յորձանապտոյտ առհասարակ գետահետեալ :

Փայլէ 'ի դէմսն խընդութիւն
Փառաց 'ի հուր եռանդնավառք .
Եւ մի զօրէն մարտամբոխից գոնիթ տան ճեպին ռազմ յարդարել .
Ոչ, գա խաղացք անզլիական
Զօրուն՝ մահու կընոյ 'ի տես :

Ո՛վ, քանի՛ պերճք ցասմանցն 'ի վրէժ .
Վա՛ արութեանն՝ յայպին ծաղու գալ ըզբազկովք շըլթայակապ .
Տեսեալ քաջի արանցն, ենէ, զէկըն 'ի զինուց անպատճապար,
«Մեռցի, մոլեալք բարձրաձայնեն ,
Դա զծիւաղացըն դժօնիսց մեզ կախարդանս յարոց ընդդէմ» . . .
Մեղ զինչ զընէք նըմին, այ մեղկք .
Որ զսիրոտ յեռանդն արծարծէ բոց երկնազդեցիկ խրախուսանաց,
Կըղկախ յանուն գալլիական, ծաղր ըզվտանդիւ օրհասարեր,
Սոյն այս հմայիցն իւր կախարդանք .
Եւ որ այլ բնաւ զինուց 'ի դէպ՝
Ի դուպարել, պարտել, և տալ զեկն 'ի պատիժ պատուհասի :

Քրիստոսանիշն ըզպատկեր պադ Յսվիաննա եռանդադինս :
Երկայն վարսիցըն խոպոպիք հողմածըգիւալ ծածանէին .
Դէմ եղեալ առ փայտակոյտն անայլայլակ կերպարանօք՝
Յամը և յուշիկ քայլափոխէր :

Հաս, ամբարձաւ անդ անվըրդով . յոտընկելեաց մինչ 'ի բարձուէն
Ում ծախել կայր զինքն ընդ հուպ՝ աչս 'ի խարոյին արկ և ետես

Ըզիսուժ դահիճսն՝ ի վարանս, ըդհալուցկին՝ ի պատրաստի,
Թալուկ զանձամբըն սողոսկէր, և վայրահուկ դշուին ըզանջօք՝
Աչքն յարտասուս թացան յաղի:

Լաց, դուստըր, լաց, չարաբաստիկ,
Յաղարտ վարի գեղ մանկութեանդ
'ի տարածամ հունձըս ծաղկին.
Ողջամբ մինա Երկինք պայծառ,
Հարկ անխուսափ է մեռանել:

Ո՛չ ես այլ զուարթածիծաղ բըլլոցդ՝ 'ի տես բերկրեսցիս դու,
Զիք տեսանել քեզ ըզտաճարն, ըզէնս, ըզդաշտ վզքուլէօրսյ,
Մի՞ զհիւղդ, և ոչ քերցդ ըզդասակ,
Նա և ըզհայրդ ինքնին՝ նդ բեռամբ ցաւոց առ դուրս հասեալ մահուն . . .

Անդ խուն ինչ ըզկընի զարհուրելի խոր լըռութեան,
Ցուս յանկարծոյն արձակեալ բոցըն ճարակի և դիզանայ . . .
Եռանդն՝ 'ի սիրտ քաջարի լրւցաւ մարտիկ օրիորդին,
Բզիսայրեաց բազուկն՝ 'ի գուրա՝ գեռ մահացան բսպառնալեօք,
Հրաշէկ ընդ ծուխ գոլրշապատ՝ Անզիլիացւոյն բառնայ 'ի ցոյց .
Հիմ զարհուրիք՝ ընկըրկեալք յեսու
Յանզէն բազկէս, Անզիլիացիք:

Շուրջ պատ առնու բոցն ըզկուսիւ, և ձայնն յոդիսն հեղձամբդուկ՝
Կողկողի գեռ ևս, և Ո՛վ Գալիիա, ով ֆարելիդ իմ թագաւոր :

Ո՛վ որ ըզգույ յաղթականաց ցըրեալ զիսորհուրդսըն վանդեցեր,
Ուր նախ՝ 'ի լյոս զաշըրդ բացեր, տայլը ոք կանգնել գեղ մահարձան,
Ցոր զգոյժ ցաւոց և ստրջունաց իւրոց բերցէ քոյդ Գալիիա
Եւ յամըը շնորհս առ երախտիսզ :

Դեռաբուսիկ անդ ընդ նոճեզք զայցէ նա ինքն հեծեծամռունչ .
Եւ զոյդ նոցուն էր ինձ աճել ֆառացդ և իւրըն զօրութեան,
Դրոշմիլ՝ 'ի պղինձըն սրդազգած՝ զշանդէս մըրցմանցդ ռազմախաղաց,
Հանդէպ զնացիցըդ ֆախիլսատայա՝ վաշտըս դրօշուց թրիտանիայ,
Բզձեռըն Տեառն՝ 'ի վրէծ շարժեալ քե իրաւանցն արդարակատ :

Եկայք, կուսանքըդ գեղաղէշ, եկայք, մարտիկըդ արիագունդ,
Առ տապանաւ նորին որդիուն զորուել զուռըս վարդից և սարդենեաց,
Եւ ուղեոր՝ ընդ սըլանալ աւուրց՝ ընդ այս անցեալ մայրիս,
Սըրբանըւէր հատեալ սազարթըն մնրճ յաւանդ թողցէ յայս բան .
« Առ իւրկիչն ազատարար բընիկ զահուն և հայրենեաց,
Որ լոկ դամբան մի ընկաւաւ պերձ արուրեանցըն փոխարէն » :

ԳՅԶԻՄԻՐ ՏՅԱՎԱԽԵԸ

ԱՐԻՒԻԾՆ ՓԼՈՐԵՆՏԻԱՅ

Հյնաւանդ սովորոյթ առ պարըսպօք փլորենտիայ
Գումարեալ պաշտէր ցանդ ամ ըստ ամէ տօն շինական ,
Ամբոխ գիւղականաց ՚ի պարագայ դաշտավայրս ,
Ովզունել գարնայնոյն ճեպի պարուք ըզգալուսա :
Անդ բերկրահոյլ գունդ բիւրաւոր կայլի ըզկայթի հարկանեն ,
Հաճոյից հրպատակը քան նըւագացըն չափու :
Մինչ յանկարծ ահաւոր և ըսպառնող կառանչիւն ,
Ըզգանզիւն մայրեաց դորնչեալ հեռուստ ՚ի դող լուծանէ :
Առիւծ բոցատեսիլ լինի աշոցն յանզիման ,
Խոյս ՚ի բաց տուեալ փախչին . և ՚ի շրփոթս անդ մայր մի ,
՚ի խուճապ տագնապին փութայ զորդին իւր թափել .
Աւազ , սահեալ ՚ի բազկացն անկանի բեռն այն քաղցրիկ :
Ճըլայ կինն , ըզկայ առնու . ընդ գիշահանձըն ժանեօք՝
Տիսանէ զըրդին , սոսկայ , զոփայ տըմոյն և մազկուինչ ,
Կայ անշարժ , բազկատարած , կառուցեալ զակն անքըթիթ :
Յինկն անդրէն զըմբրելցն ըզգայութեանց գործեալ դարձ ,
Սարսուռ նըկուն զինքն ընկճէ , սարսուռ ՚ի լանջն ազդէ ոյժ :
Ռ'վ կախարդիչ սիրոյ հնարք , ով հիարքանչ զառանցանք .
« Տուր ինձ զորգեակն իմ սիրուն , տուր ինձ » , գոյէ մայրն ՚ի գումա .
Գալարեն մօրըն կողկողանք զաղիս գըմնէ առիւծին ,
Ըզտեղի առեալ պընու և ակնարկէ զարձազարձ ,
Եւ զի մայր ոք պաղատի առ նա թըւի գուշակել .
Հեզիկ ակնարկիս ձըգեալ ՚ի նա անուշակ՝
Ընձեռեալ ըզցանկալին՝ առ ծունկըս մօրըն թողու ,
Ըզհամբոյր քաղցրաժըմիս մանկանն ըզգէմն ակնարկեալ ,
Ոիգաճեմ և յամրաքայլ ստ ակն ՚ի մայրիս անկանի :

ՄԻԼՎՈՒԹ

ԲՆԹԱՑԻՑ ՄԱՐԴԿԱՑԻՆ ԿԵՆԱՑ

(Տէ՛ս էլ 65)

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ Բ.

Թէ ըշծովուն զայրոյթ գըմնեայ
Քեւ քարոզէ մերս Մուշա ,
Ոչ արգելու ըզգոդ նաւուդ .
Մասուցանել հողմոց նորա :
Այլ իսրատէ՝ զի զառադաստ
Ուր հարկ յանձնեն : հողմոց ՚ի բաստ ,
Ընդ հանապարհ գարնալից
Ամրակառոյց լից քո լսատ :

Մէ լիցե փոյթ ըզգէղէցէ :
Մէ լըմբարթամ լաստափայտէ ,
Եւ մ'ի ձող կայդիք կապեր
Դու զառագաստ ՚ի մետաքսէ :
Ըզմետաքսէայ առադաստից
Ու ինչ հոգան հարաւ հեւուին ,
Խ' ոչ ահ ընդ ահ ալիք բախեն
Ըզնըկարէն պատկերըս դից :
Արքայուհին կանոպոսի
Լուծեալ յափանցն իւր հայրենի ,
Առագատակաց զիւր նաւափայտ ,
Ցոյր պերձութիւն պակետն ալիք :